

به نام خدا

Hepatitis

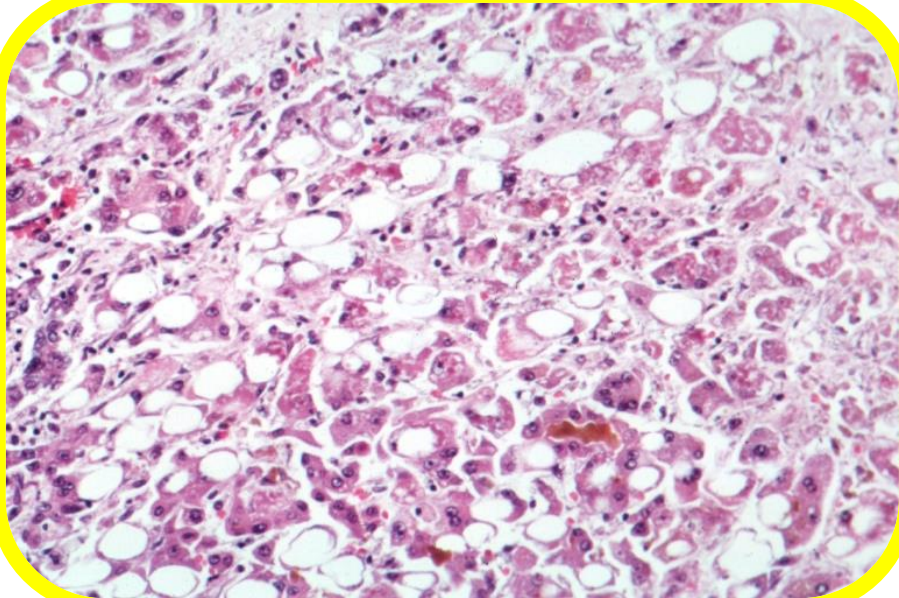
واحد آموزش
بیمارستان ایرانیان
۱۴۰۴

درباره بیماری هپاتیت

واژه‌ای لاتین و به معنای التهاب کبد است و در اثر عوامل مختلف از جمله داروها، ویروس‌ها، بیماری‌های خودایمنی و ژنتیکی پدید می‌آید ولی شایع‌ترین علت آن، ابتلا به عفونت‌های ویروسی است. نوع هپاتیت را برحسب نوع ویروسی که باعث آن می‌شود نامگذاری می‌کنند، برای مثال هپاتیت A، هپاتیت B، هپاتیت C.

تا چند سال قبل، امیدی به درمان قطعی بیماران مبتلا به هپاتیت نبود ولی امروزه با رشد روزافزون دانش پزشکی و افزایش آگاهی مردم، تشخیص‌ها دقیق‌تر و درمان‌ها موثرتر شده و از موارد مرگ و میر مبتلایان کاسته شده است.

سازمان بهداشت جهانی، گزارش داده ۴۰۰ میلیون نفر در دنیا حامل ویروس هپاتیت B هستند که از این تعداد یک میلیون و ۴۰۰ هزار نفر در کشور ما زندگی می‌کنند. شیوع هپاتیت B با تلاش مسوولان از سال ۱۳۷۳ و واکسیناسیون افراد پرخطر، شاغلان علوم پزشکی و نوزادان کاهش چشمگیری داشت. هپاتیت C هم در افراد خاص مانند بیماران تالاسمی - دیالیزی و هموفیلی که قبل از سال ۱۳۷۵ خون دریافت می‌کردند، دیده می‌شود. در حال حاضر این نوع از هپاتیت نیز کنترل شده ولی در جمعیت معتادان آمار شیوع همچنان بالاست.

میکروسکوپ کبد، نشان دهنده شواهد
هپاتیت الکلی: تغییر چربی، نکروز
سلولی، اجسام مالوری

انواع هپاتیت

هپاتیت ویروسی

در حال حاضر ۸ نوع از این ویروس شناخته شده است.

هپاتیت نوع A

هپاتیت نوع B

هپاتیت نوع C

هپاتیت نوع D (همیشه همراه با نوع B)

هپاتیت نوع E

هپاتیت نوع F

هپاتیت نوع G

هپاتیت نوع H

هپاتیت نوع او: K.L.M.N.O.P.Q.R.S.T.U.V.VV.X.Y.Z: در حال حاضر ۱۰ تا ۱۵

درصد مبتلایان در هیچ کدام از این دسته ها قرار نمی گیرند به همین دلیل می شود انتظار

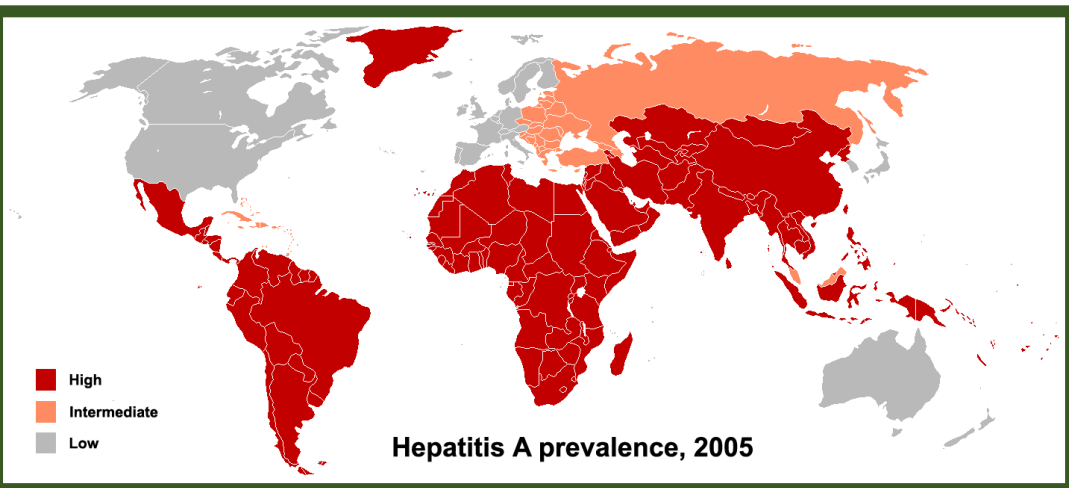
ویروس نوع H را نیز داشت.

هپاتیت خود ایمنی

هپاتیت خود ایمنی بیماری خودایمنی کبد است که بر اثر پادتنهای ساخته شده توسط سیستم ایمنی علیه سلول های کبد به وجود می آید. نشانه های ابتدایی بیماری شامل درد ماهیچه، خستگی، بی اشتها، زردی، درد در یک چهارم بالای سمت راست بدن، مدفوع سفید رنگ یا ادرار تیره می باشد. گاهی هم بیماران هیچ نشانه ای ندارند و بیماری توسط آزمون عملکرد کبد تشخیص داده می شود. هپاتیت خود ایمنی برخلاف دیگر انواع هپاتیت از شخص بیمار به افراد دیگر منتقل نمی شود و همچنین قابل انتقال از مادر به جنین نیست.

هپاتیت A

هپاتیت A یک بیماری حاد (هپاتیت حاد ویروسی) است که هرگز مزمن نمی شود. این ویروس، به نام "هپاتیت عفونی" نامیده می شود، زیرا می تواند به راحتی از فرد به فرد مانند سایر عفونت های ویروسی گسترش یابد. عفونت ویروس هپاتیت A می تواند از طریق مصرف غذا یا آب گسترش یابد، به خصوص اگر شرایط غیر بهداشتی که توسط آب یا غذای آلوده به هپاتیت A باشد. همچنین هپاتیت A به طور معمول در تماس نزدیک با اعضای خانواده از طریق لمس یا بوسیدن انتقال پیدا می کند.

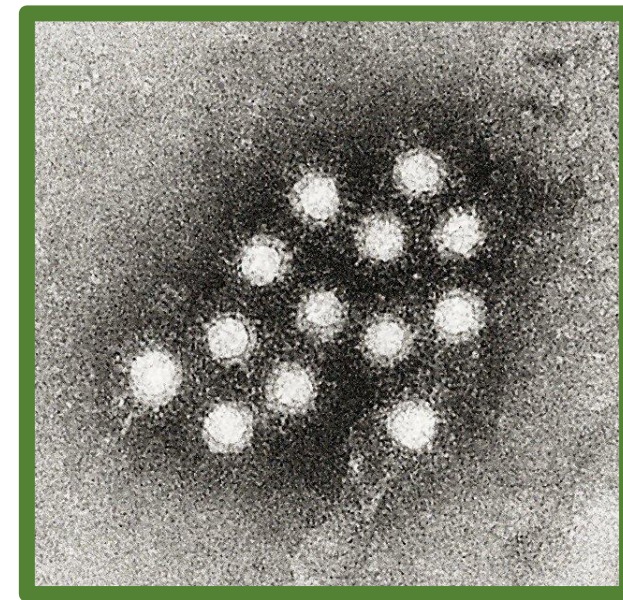

شیوع هپاتیت A در جهان

- علائم بیماری معمولاً تا ۲ ماه به طول می انجامد، اگرچه در بعضی موارد بیمار ممکن است تا ۶ ماه این علائم را داشته باشد:
- خستگی (پزشکی)
 - تب
 - تهوع
 - بی اشتهایی
 - یرقان و زردی پوست یا چشم ها در اثر بیلی روبین
 - صفرا از جریان خون جدا شده و به ادرار می پیوندد و رنگ آن را تیره می کند
 - اسهال

انتشار هپاتیت A

این نوع هپاتیت معمولاً از طریق غذا و یا آب آلوده انتشار می یابد. فرد بیماری که بعد از رفتن به دستشویی دست خود را نشسته، باعث انتقال مقدار کمی مدفوع آلوده به غذا می شود و فرد را آلوده می کند. میوه ها، سبزیجات و غذاهای نپخته و خام، بیشترین عاملان انتقال هپاتیت A می باشند. این بیماری در مهد کودک ها هم می تواند منتشر شود. مربی مهد کودک هنگامی که پوشک بچه را عوض می کند، اگر دست خود را نشوید باعث انتقال این ویروس می گردد.

هپاتیت B

بیشترین آسیب این بیماری متوجه کبد بیمار است. ویروس این بیماری می تواند سبب هر دو حالت حاد یا مزمن آن شود. ویروس هپاتیت B یکی از جدی ترین انواع هپاتیت را سبب می شود. در بسیاری از بیماران در ابتدای آلودگی و عفونت اولیه اثری از نشانه های بیماری دیده نمی شود. در برخی شروع و توسعه سریع بیماری با استفراغ، زردی پوست، خستگی، ادرار تیره و درد شکم همراه است. این نشانه ها اغلب یکی دو هفته ادامه می یابند و به ندرت پیش می آید که این عفونت اولیه سبب مرگ بیمار شود. آغاز بروز علائم بیماری ممکن است ۳۰ تا ۱۸۰ روز به طول انجامد. در میان کسانی که در هنگام تولد خود این آلودگی را تجربه می کنند حدود ۹۰ درصد هپاتیت B آن ها مزمن است در حالی که کمتر از ۱۰ درصد از بیمارانی که پس از پنج سالگی آلوده شوند هپاتیت B آن ها مزمن خواهد بود.

علائم و نشانه های هپاتیت B معمولاً ۳ ماه بعد از آلوده شدن به ویروس HBV ظاهر می شوند و می توانند طیف گسترده ای از علائم را شامل شود، علائم عفونت هپاتیت B می تواند شامل:

- درد شکم
- ادرار تیره
- تب
- درد مفاصل و ماهیچه ها
- حالت تهوع و استفراغ
- زرد شدن پوست و سفیدی چشم ها
- خستگی و ضعف

انتقال

دلایل معمول انتقال هپاتیت B به بدن افراد شامل:

(۱) تماس جنسی، در صورتی که شما رابطه جنسی محافظت نشده با فرد مبتلا به این بیماری داشته باشید که خون، بزاق، منی یا ترشحات واژنی اش وارد بدن شما شود، ممکن است شما مبتلا شوید.

(۲) استفاده از سوزن مشترک، ویروس هپاتیت B به راحتی از طریق سوزن و سرنگ آلوده به خون فرد مبتلا منتقل می شود. این راه شامل تیغ اصلاح و لوازم دندانپزشکی غیر استریل نیز می شود.

(۳) انتقال از مادر به فرزند، زنان باردار مبتلا به این بیماری می توانند ویروس را به بدن فرزند خود منتقل نمایند.

(۴) انتقال از راه تزریق خون و فراورده های خونی بیمار مبتلا به فرد سالم. امروزه چون قبل از انتقال خون، سالم بودن خون اهداشده از نظر ویروس هپاتیت بررسی می شود احتمال ابتلا از این طریق بسیار کاهش یافته است ولی در گذشته بیماران بخصوص بیماران هموفیل که نیاز به تزریق خون مکرر داشتند اغلب از این راه مبتلا به هپاتیت می شدند.

۵- احتمال انتقال این بیماری از طریق استنشاق سرم افرادی که خیلی آلوده هستند وجود دارد.

۶ - انتقال از طریق زالوی مصرف شده آلوده.

هپاتیت C

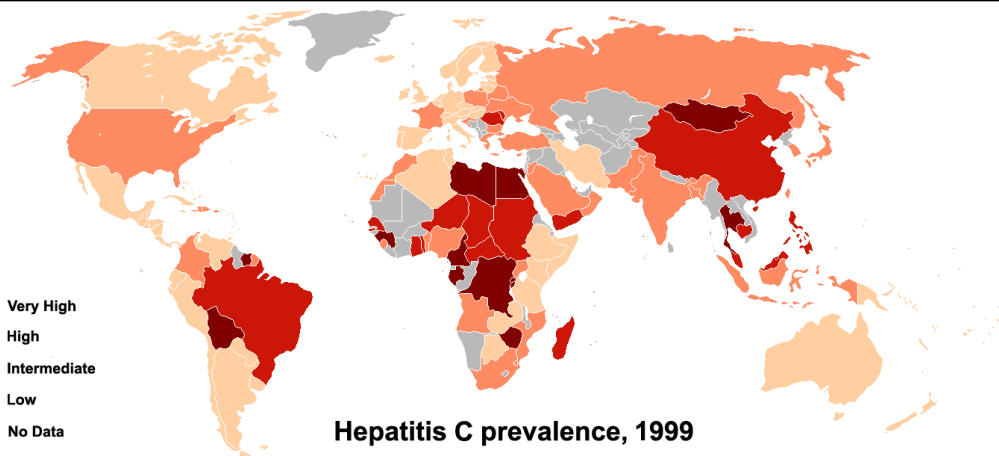
هپاتیت C ویروس عفونت شناخته شده است، اما نه به اندازه هپاتیت A و B. معمولاً این ویروس از طریق استفاده از سوزن های مشترک در میان معتادان به مواد مخدر، انتقال خون، همودیالیز و رابطه جنسی انتقال می یابد. حدود ۵۰ تا ۷۰ درصد از بیماران مبتلا به این ویروس دارای عفونت مزمن هستند. بیماران مبتلا به عفونت مزمن C در معرض خطر ابتلا به سیروز، نارسایی کبد و سرطان کبد هستند. هپاتیت سی اغلب هیچ علائمی ندارد، اما عفونت مزمن موجب زخم شدن کبد می شود، و پس از چند سال به سیروز کبد می انجامد. در بعضی موارد، افراد مبتلا به سیروز کبد همچنین دارای نارسایی کبد، سرطان کبد، یا عروق بسیار متورم مری و معده می باشند که این مورد آخر می تواند منجر به خونریزی تا حد مرگ شود.

علائم

هپاتیت سی تنها در ۱۵٪ موارد به علائم حاد منجر می شود. علائم اغلب ملایم و نامشخص هستند، از جمله کاهش اشتها، خستگی، تهوع، دردهای مفصلی یا عضلانی، و کاهش وزن. تنها موارد کمی از عفونت حاد با زردی همراه است. عفونت در ۱۰-۵۰٪ افراد و بیش از سایرین در بانوان جوان، بدون درمان بهبود می یابد

انتقال

- استفاده مشترک از سرنگ، تزریق مواد مخدر و تاتو کردن یکی از راه های انتشار این ویروس می باشد.
- در هنگام زایمان، مادر آلوده ممکن است این ویروس را به نوزاد خود منتقل کند.
- در موارد نادر؛ رابطه جنسی نیز ممکن است هپاتیت C را منتشر کند.
- بیماری ایدز موجب افزایش انتشار این ویروس می گردد.

شیوع هپاتیت C در جهان

علائم هپاتیت

انواع هپاتیت D، E و G

همچنین انواع هپاتیت ویروسی D، E و G وجود دارد. مهمترین آنها در حال حاضر ویروس هپاتیت D است که به نام ویروس یا عامل دل‌نا شناخته می‌شود. این یک ویروس کوچک است که نیاز به یک عفونت همزمان با B دارد تا زنده بماند. زیرا به پروتئینی که ویروس B ایجاد می‌کند (پروتئین پاکت) نیاز دارد تا بتواند سلول‌های کبدی را آلوده کند. شیوه‌های انتقال ویروس D از طریق سوزن‌های مشترک در میان مواد مخدر، خون آلوده و تماس جنسی است.

جلوگیری

در هپاتیت، پیشگیری بهترین راه است. برای جلوگیری از انتشار این ویروس کارهای زیر ضروری به نظر می‌رسد:

زخم و بریدگی‌های پوست را خودتان پانسمان کنید. در صورت نیاز به کمک برای پانسمان زخم از دستکش استریل استفاده شود. در صورتی که به این بیماری مبتلا هستید، خون، پلاسما و اعضای بدن و بافت اهداء نکنید. عدم استفاده از ریش تراش، مسواک، و لوازم آرایشی یا لوازم شخصی دیگران به‌طور مشترک. به یاد داشته باشید غیر از واکسن نوع B این بیماری، این بیماری واکسن و درمان کامل ندارد. از این رو پیشگیری از آلودگی دیگران با عمل به توصیه‌های بهداشتی بر عهده شماست.

روش های درمان

در هپاتیت A استراحت در بستر در طی دوران حاد، مصرف غذاهای مغذی، تجویز سرم قندی و دادن مایعات کافی، رعایت اصول بهداشتی و...

تجویز ایمنوگلوبولین B در هپاتیت B بلافاصله پس از تماس خونی با فرد هپاتیت + می تواند مؤثر باشد
هپاتیت مزمن به درمان نیاز دارد و در صورت درمان دارویی، به هپاتیت غیرفعال تبدیل می شود. داروها تزریقی و خوراکی هستند. داروهای تزریقی ۶ ماه تا یک سال و داروهای خوراکی بیش از ۵ سال تجویز می شوند. بیماران همیشه باید تحت نظر پزشک باشند. اگر بیماری پیشرفته شود، ممکن است کبد از کار بیفتد و به پیوند کبد نیاز باشد. امروزه می توان با هپاتیت B به راحتی زندگی کرد، تشکیل خانواده داد و حتی صاحب فرزند شد.

هپاتیت A

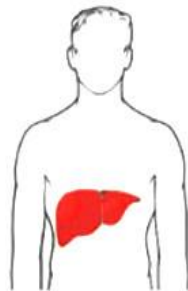
هپاتیت B

هپاتیت C

کبد سالم

www.attarak.com

هپاتیت C درمان قطعی ندارد، واکسن ندارد، و خطرناکترین نوع هپاتیت است
هپاتیت C در مواردی به درمان دارویی نیاز دارد. اگر آسیب کبدی خفیف باشد، ممکن است به درمان دارویی نیاز نباشد زیرا داروها عوارض زیادی دارند و گران هستند. گاهی درمان دارویی لازم است و پاسخ به درمان به میزان آسیب کبدی بیمار، مقدار ویروس موجود در بدن و نوع ویروس هپاتیت C بستگی دارد. درمان به مراقبت فرد از خون نیز بستگی دارد. ورزش، غذاهای سالم، ترک دخانیات و پرهیز از الکل و موادمخدر کمک زیادی به روند درمانی می کند.

منابع

<https://fa.wikipedia.org/wiki/>

ویکی پدیا

<https://behdashti.jums.ac.ir/>

معاونت بهداشتی
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی جهرم

<https://tabassomclinic.com/>

کلینیک تبسم
توانبخشی بیماران سکته مغزی

شماره ثبت علامت پزشکی: ۱۸۲۱۸

